

I

(Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser)

UDTALELSER

**DEN EUROPÆISKE TILSYNSFØRENDE FOR
DATABESKYTTELSE**

Udtalelse fra Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse om Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om insiderhandel og kursmanipulation (markedsmisbrug) og til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om strafferetlige sanktioner for insiderhandel og kursmanipulation

(2012/C 177/01)

DEN EUROPÆISKE TILSYNSFØRENDE FOR DATABESKYTTELSE HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 16,

under henvisning til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, særlig artikel 7 og 8,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger ⁽¹⁾,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger ⁽²⁾, særlig artikel 28, stk. 2 —

VEDTAGET FØLGENDE UDTALELSE:

1. INDLEDNING**1.1. Høring af EDPS**

1. Denne udtalelse udgør en del af en pakke på 4 udtalelser fra Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse (EDPS) om den finansielle sektor, der alle blev vedtaget den samme dag ⁽³⁾.
2. Den 20. oktober 2011 vedtog Kommissionen et forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om insiderhandel og kursmanipulation (»den foreslåede forordning«) og et forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om strafferetlige sanktioner for insiderhandel og kursmanipulation (»det foreslåede direktiv«). Kommissionen sendte den foreslåede forordning og det foreslåede direktiv (tilsammen »forslagene«) til EDPS til høring, og de blev modtaget den 31. oktober 2011. Den 6. december 2011 hørte Rådet for Den Europæiske Union EDPS om forslagene.

⁽¹⁾ EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31.

⁽²⁾ EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1.

⁽³⁾ Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelses udtalelser af 10. februar 2012 om lovgivningspakken om revision af banklovgivning, kreditvurderingsbureauer, markederne for finansielle instrumenter (MIFID/MIFIR) og markedsmisbrug.

3. EDPS blev hørt uformelt inden vedtagelsen af den foreslåede forordning. EDPS bemærker, at der er blevet taget hensyn til adskillige af hans bemærkninger i forslaget.
4. EDPS glæder sig over, at han er blevet hørt af Kommissionen og Rådet.

1.2. Forslagenes mål og anvendelsesområde

5. Med direktivet om markedsmisbrug ⁽¹⁾, der blev vedtaget i starten af 2003 blev der indført en fælles EU-retlig ramme for forebyggelse, afsløring og pålæggelse af sanktioner for såvel insiderhandel som kursmanipulation.
6. Efter flere år med direktivet om markedsmisbrug har Kommissionen vurderet anvendelsen af det og påvist en række problemer såsom huller i lovgivningen om visse instrumenter og markeder, manglende effektiv håndhævelse (visse oplysninger og beføjelser, som tilsynsmyndighederne ikke har, og sanktioner er enten ikkeeksisterende eller er ikke tilstrækkeligt afskrækkende), manglende klarhed med hensyn til visse nøglebegreber og administrative byrder på udstederne.
7. I lyset af disse problemer og af de store ændringer af det finansielle landskab som følge af den lovgivningsmæssige, markedsmæssige og teknologiske udvikling har Kommissionen vedtaget lovgivningsforslag med henblik på en reform af direktivet om markedsmisbrug, der består af den foreslåede forordning og det foreslåede direktiv. De politiske mål med den foreslåede revision er at øge investorenes tillid og markedintegriteten og at holde trit med de nye udviklingstendenser inden for den finansielle sektor.
8. Den foreslåede forordning udvider navnlig anvendelsesområdet for rammen for markedsmisbrug, kvalificerer forsøg på kursmanipulation og forsøg på insiderhandel som separate overtrædelser, styrker de kompetente myndigheders undersøgelsesbeføjelser og indfører minimumsbestemmelser for administrative foranstaltninger, sanktioner og bøder.
9. I det foreslåede direktiv kræves det, at medlemsstaterne indfører strafferetlige sanktioner for tilsigtet insiderhandel eller kursmanipulation og for at tilskynde til medvirken til eller forsøg på at begå en af overtrædelserne. Det udvider også ansvaret til at omfatte juridiske personer, herunder, når det er muligt, juridiske personers strafferetlige ansvar.

1.3. Målet med udtalelsen fra EDPS

10. Adskillige af foranstaltningerne i forslagene, der har til formål at øge markedintegriteten og investorbeskyttelsen, har indflydelse på enkeltpersoners rettigheder i tilknytning til behandlingen af deres personoplysninger.
11. Navnlig når de kompetente myndigheder undersøger eller samarbejder om at påvise, rapportere og/eller sanktionere insiderhandel eller markedsmisbrug, vil personoplysninger blive indsamlet, behandlet og udvekslet. Desuden vil mekanismen, der skal tilskynde folk til at indberette overtrædelser, også indebære behandling af personoplysninger om både den person, der indberetter overtrædelserne, og den »anklagede» person. Endelig vil sanktionsordningen påvirke retten til beskyttelse af personoplysninger, da sanktioner, hvori nævnes identiteten på den person, der er ansvarlig for overtrædelser af den foreslåede forordning, vil blive offentliggjort.
12. Mens den foreslåede forordning indeholder adskillige bestemmelser, der kan påvirke en persons ret til beskyttelse af sine personoplysninger, indebærer det foreslåede direktiv ikke som sådan behandling af personoplysninger. Den foreliggende udtalelse vil derfor fokusere på den foreslåede forordning og navnlig følgende emner: 1. databeskyttelseslovgivningens anvendelsesområde; 2. lister over insiders; 3. de kompetente myndigheders beføjelser; 4. de eksisterende systemer til afsløring og indberetning af mistænkelige transaktioner; 5. udveksling af information med tredjelande; 6. offentliggørelse af sanktioner og indberetning af overtrædelser.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF af 28. januar 2003 om insiderhandel og kursmanipulation (markedsmisbrug), EUT L 96, 12.4.2003, s. 16.

2. ANALYSE AF FORSLAGENE

2.1. Databeskyttelseslovgivningens anvendelsesområde

13. I både betragtningerne⁽¹⁾ og bestemmelserne⁽²⁾ i den foreslåede forordning nævnes charteret om grundlæggende rettigheder, direktiv 95/46/EF og forordning (EF) nr 45/2001. Navnlig i artikel 22 i den foreslåede forordning bestemmes det udtrykkeligt som en generel regel, at »for så vidt angår medlemsstaternes behandling af personoplysninger inden for rammerne af denne forordning, skal de kompetente myndigheder anvende bestemmelserne i direktiv 95/46/EF. Hvad angår ESMA's behandling af personoplysninger inden for rammerne af denne forordning, finder bestemmelserne i forordning (EF) nr. 45/2001 anvendelse«. Desuden bestemmes det, at personoplysninger maksimalt må opbevares i 5 år.
14. EDPS glæder sig meget over denne overordnede bestemmelse og sætter generelt pris på den opmærksomhed, der specifikt er helliget databeskyttelseslovgivningen i den foreslåede forordning. EDPS foreslår dog, at bestemmelsen omformuleres, så anvendeligheden af den eksisterende databeskyttelseslovgivning understreges. Desuden bør henvisningen til direktiv 95/46/EF tydeliggøres ved at anføre, at bestemmelserne vil finde anvendelse i overensstemmelse med de nationale regler til gennemførelse af direktiv 95/46/EF. EDPS bemærker, at nogle bestemmelser i den foreslåede forordning udtrykkeligt henviser til direktiv 95/46/EF og forordning (EF) nr 45/2001. Dette understreger anvendelsen af relevante databeskyttelsesbestemmelser i specifikke tilfælde, men indebærer ikke, at reglerne ikke finder anvendelse, når det ikke udtrykkeligt er nævnt i hver eneste bestemmelse, der (potentielt) indebærer behandling af personoplysninger.
15. Som i betragtning 33 bør andre betragtninger konsekvent benytte den formulering, at medlemsstaterne »skal« og ikke blot »bør« respektere den relevante databeskyttelseslovgivning, da denne lovgivning er gældende, og der er ingen skønsbeføjelser forbundet med anvendelsen af den.

2.2. Lister over insidere

16. Den foreslåede forordning indeholder en forpligtelse for udstedere af et finansielt instrument eller deltagerne på markedet for emissionskvoter til at udarbejde en liste over alle de personer, der arbejder for dem, i henhold til en ansættelseskontrakt eller på anden måde, og som har adgang til intern viden (artikel 13, stk. 1). Udstedere af et finansielt instrument, hvis finansielle instrumenter optages til handel på et vækstmarked for SMV'er, er fritaget for udarbejdelsen af en sådan liste, medmindre den kompetente myndighed anmoder herom (artikel 13, stk. 2).
17. EDPS anerkender behovet for en sådan liste som et vigtigt redskab for de kompetente myndigheder, når de undersøger mulig insiderhandel eller markedsmissbrug. I den udstrækning disse lister vil indebære behandling af personoplysninger, skal de vigtigste databeskyttelsesregler og -garantier dog fastlægges i basisretsakten. Derfor anbefaler EDPS, at der udtrykkeligt henvises til formålet med en sådan liste i en substansbestemmelse i den foreslåede forordning. Formålet er faktisk et af de væsentlige elementer i enhver behandling i medfør af artikel 6 i direktiv 95/46/EF.
18. Ifølge artikel 13, stk. 4, i den foreslåede forordning træffer Kommissionen ved hjælp af delegerede retsakter foranstaltninger til fastlæggelse af indholdet af en liste (herunder oplysninger om identiteten på personer og årsagerne til, at de optages på en liste over insidere) samt de betingelser, på hvilke en sådan liste vil blive udarbejdet (herunder betingelserne for opdatering, varigheden af den periode, hvori de opbevares, og ansvarsområderne for de personer, der er optaget på listen). EDPS anbefaler imidlertid følgende:
- Listens vigtigste elementer (under alle omstændigheder årsagerne til, at personerne optages på listen) medtages i selve forordningen
  - En henvisning til behovet for at høre EDPS, når de delegerede retsakter vedrører behandling af personoplysninger, medtages.

2.3. De kompetente myndigheders beføjelser

19. I artikel 17, stk. 2, oplistes de tilsyns- og undersøgelsesbeføjelser, der tillægges de kompetente myndigheder som minimum for, at de kan leve op til deres forpligtelser i henhold til den foreslåede forordning.

⁽¹⁾ Jf. betragtning 33, 35, 39 og 40 til den foreslåede forordning.

⁽²⁾ Jf. artikel 17, stk. 4, 22, 23 og 29, stk. 1, litra c), i den foreslåede forordning.

20. Navnlig to beføjelser kræver særlig opmærksomhed på grund af deres indflydelse på retten til privatlivets fred og databeskyttelse, nemlig beføjelsen til at få adgang til private lokaler for at beslaglægge dokumenter i enhver form og beføjelsen til at kræve at få udleveret optegnelser over foreliggende telefon- og datatrafik.

2.3.1. *Beføjelsen til at få adgang til private lokaler*

21. Beføjelsen til at få adgang til private lokaler for at beslaglægge dokumenter i enhver form er yderst indtrængende og griber ind i retten til privatlivets fred. Den bør derfor underlægges strenge betingelser og omgives af passende beskyttelsesforanstaltninger ⁽¹⁾. I artikel 17, stk. 2, litra e), kræves det, at adgang til private lokaler underlægges en forhåndstilladelse fra den retslige myndighed i den pågældende medlemsstat i henhold til national lovgivning, og at der er rimelig mistanke om, at dokumenter vedrørende genstanden for kontrollen kan være af relevans som bevis for et tilfælde af insiderhandel eller kursmanipulation. EDPS er glad for, at teksten kvalificerer de kompetente myndigheders beføjelser ved at kræve som betingelse for at få adgang til private lokaler, at der foreligger rimelig mistanke om, at den foreslåede forordning eller det foreslåede direktiv er blevet tilsidesat, og forhåndstilladelse fra en retslig myndighed. EDPS mener dog, at det generelle krav om en forhåndstilladelse fra den retslige myndighed, uanset om det kræves i national ret, er både berettiget og påkrævet i lyset af den pågældende beføjelses potentielt indtrængende karakter.

22. I betragtning 30 til den foreslåede forordning anføres de tilfælde, hvor adgang til private lokaler er nødvendig, dvs. den person, som allerede er blevet anmodet om oplysninger, undlader (helt eller delvis) at efterkomme anmodningen, eller hvor der er rimelige grunde til at formode, at en anmodning, hvis den blev fremsat, ikke ville blive efterkommet, eller at dokumenter eller oplysninger, som anmodningen om oplysninger vedrører, ville blive fjernet, forvansket eller tilintetgjort. EDPS hilser disse specifikationer velkommen. Han mener dog, at der er tale om supplerende beskyttelsesforanstaltninger, der er nødvendige for at sikre overholdelse af retten til privatlivets fred, og at de derfor bør indføres i en substansbestemmelse som en betingelse for adgang til private lokaler.

2.3.2. *Beføjelsen til at kræve at få udleveret optegnelser over foreliggende telefon- og datatrafik*

23. Med artikel 17, stk. 2, litra f), får de kompetente myndigheder beføjelser til at »kræve at få udleveret optegnelser over foreliggende telefon- og datatrafik hos en telekommunikationsoperatør eller et investeringsfirma«, men det tydeliggøres dog, at anmodningen er underlagt kravet om, at der findes en »rimelig mistanke« om, at sådanne optegnelser »kan være af relevans som bevis for et tilfælde af insiderhandel eller kursmanipulation« i henhold til den foreslåede forordning eller det foreslåede direktiv. Disse optegnelser må dog ikke »vedrøre indholdet af den meddelelse, som de drejer sig om«. Desuden bestemmes det i artikel 17, stk. 3, at de beføjelser, der er omhandlet i stk. 2, skal udøves i overensstemmelse med national lovgivning.

24. Data vedrørende anvendelsen af elektroniske kommunikationsmidler kan indeholde en lang række personoplysninger, som f.eks. identiteten af de personer, der foretager og modtager opkaldet, tidspunktet for og varigheden af opkaldet, det anvendte netværk og brugerens geografiske placering i tilfælde af bærbare anordninger osv. Visse trafikdata i forbindelse med anvendelsen af internettet og e-mail (f.eks. listen over besøgte websteder) kan desuden afsløre vigtige detaljer om indholdet af kommunikationen. Hertil kommer, at behandlingen af trafikdata strider mod korrespondancehemmeligheden. I betragtning af dette fastslås i direktiv 2002/58/EF ⁽²⁾ (databeskyttelse inden for elektronisk kommunikation) det princip, at trafikdata skal slettes eller gøres anonyme, når de ikke længere er nødvendige for fremføringen af kommunikationen ⁽³⁾. Det fremgår af artikel 15, stk. 1, i dette direktiv, at medlemsstaterne i den nationale lovgivning kan indføre undtagelser til specifikke lovlige formål, men undtagelserne bør være nødvendige, passende og forholdsmæssige i et demokratisk samfund med henblik på opfyldelsen af disse formål ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ Se navnlig ECHR, 23. februar 1993, *Funcke mod Frankrig*, 10828/84.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/58/EF af 12. juli 2002 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor (EFT L 201, 31.7.2002, s. 37).

⁽³⁾ Jf. artikel 6, stk. 1, i direktiv 2002/58/EF (EFT L 201 af 31.7.2002, s. 37).

⁽⁴⁾ I artikel 15, stk. 1, i direktiv 2002/58/EF bestemmes det, at en sådan restriktion »er nødvendig, passende og forholdsmæssig i et demokratisk samfund af hensyn til den nationale sikkerhed (dvs. statens sikkerhed), forsvaret, det offentlige sikkerhed, eller forebyggelse, efterforskning, afsløring og retsforfølgning i straffesager eller uautoriseret brug af det elektroniske kommunikationssystem efter artikel 13, stk. 1, i direktiv 95/46/EF. Med henblik herpå kan medlemsstaterne bl.a. vedtage retsforskrifter om lagring af data i en begrænset periode, som kan begrundes i et af de hensyn, der er nævnt i dette stykke (...)«.

25. EDPS erkender, at de mål, Kommissionen forfølger med den foreslåede forordning, er lovlige. Han har forståelse for behovet for initiativer, der sigter mod at styrke overvågningen af finansmarkederne med henblik på at opretholde deres soliditet og sikre en bedre beskyttelse af investorerne og økonomien som helhed. Undersøgelingsbeføjelser, der er direkte relateret til trafikdata, skal imidlertid på grund af deres potentielt påtrængende karakter opfylde kravene om nødvendighed og proportionalitet, dvs. at de skal begrænses til, hvad der er passende til opfyldelsen af formålet, og at de ikke må overskride grænsen for, hvad der er nødvendigt for at nå dette ⁽¹⁾. På denne baggrund er det derfor vigtigt, at undersøgelsesbeføjelserne er klart formuleret med hensyn til deres personlige og materielle afgrænsning samt de omstændigheder og betingelser, på hvilke de kan anvendes. Der bør desuden tilvejebringes passende garantier mod risikoen for misbrug.
26. De pågældende optegnelser af telefon- og datatrafik vil naturligvis indebære personoplysninger i betydningen i direktiv 95/46/EF, 2002/58/EF og forordning (EF) nr.45/2001. Det fremgår af betragtning 31 til den foreslåede forordning, at: »optegnelser over telefon- og datatrafik kan fastslå identiteten hos en person, som er ansvarlig for videregivelse af urigtige eller vildledende oplysninger, at personer har været i kontakt med hinanden på et bestemt tidspunkt, og at der består en relation mellem to eller flere personer« ⁽²⁾. Det bør derfor sikres, at betingelserne for loyal og lovlig behandling af personoplysninger, således som de er fastlagt i direktiverne og forordningen, til fulde overholdes.

2.3.3. *Kravet om tilladelse fra den retslige myndighed*

27. EDPS bemærker, at denne beføjelse ifølge artikel 17, stk. 3, skal udøves i overensstemmelse med national lovgivning, uden at der udtrykkeligt henvises til en forhåndstilladelse fra den retslige myndighed, som det er tilfældet med hensyn til beføjelsen til at få adgang til private lokaler. EDPS mener, at et generelt krav om forhåndstilladelse fra den retslige myndighed i alle sager — uanset om det kræves i henhold til national lovgivning — vil være berettiget i lyset af den potentielt påtrængende karakter, der er tale om, og af hensyn til en harmoniseret anvendelse af lovgivningen i alle EU-medlemsstater. Det skal også tages i betragtning, at forskellige love i medlemsstaterne indeholder bestemmelser om særlige garantier vedrørende hjemmets ukrænkelighed mod uforholdsmæssige undersøgelser, ransagninger eller beslaglæggelser, der ikke er nøje reguleret, særlig når de foretages af institutioner med en administrativ karakter.
28. Desuden anbefaler EDPS, at der indføres et krav om, at de kompetente myndigheder skal anmode om optegnelser over telefon- og datatrafik via en formel afgørelse, hvori angives retsgrundlaget for og formålet med anmodningen, og hvilke oplysninger der er behov for, det tidsrum, for hvilket oplysningerne skal gives, samt adressatens ret til at få afgørelsen prøvet ved en domstol.

2.3.4. *Definition af optegnelser over telefon- og datatrafik*

29. Der findes ingen definition af begreberne »optegnelser over telefon- og datatrafik« i den foreslåede forordning. I direktiv 2002/58/EF (e-datadirektivet) henvises kun til »trafikdata«, men ikke til »optegnelser over telefon- og datatrafik«. Det er indlysende, at den nøjagtige betydning af disse begreber er bestemmende for, hvilken indflydelse undersøgelsesbeføjelserne kan have på beskyttelsen af privatlivets fred og databeskyttelsen af de pågældende personer. EDPS foreslår, at man anvender den terminologi, der allerede findes i definitionen af »trafikdata« i direktiv 2002/58/EF.
30. I artikel 17, stk. 2, litra f), henvises der til »optegnelser over foreliggende telefon- og datatrafik hos en telekommunikationsoperatør«. I e-datadirektivet fastslås princippet om, at trafikdata skal slettes, når de ikke længere er nødvendige for det kommercielle formål, hvormed de blev indsamlet. På grundlag af artikel 15, stk. 1, i e-datadirektivet kan medlemsstaterne dispensere fra denne forpligtelse med henblik på håndhævelse af loven. Formålet med datalagringsdirektivet er at harmonisere medlemsstaternes initiativer i henhold til artikel 15, stk. 1, i e-datadirektivet, for så vidt det vedrører lagring af data i forbindelse med efterforskning, afsløring og retsforfølgning af »grov« kriminalitet.

⁽¹⁾ Jf. f.eks. forenede sager C-92/09 og C-93/09, *Volker und Markus Schecke GbR (C-92/09), Hartmut Eifert (C-92/09) mod Land Hessen*, endnu ikke trykt i Samling af Afgørelser, præmis 74.

⁽²⁾ Jf. også s. 12 i begrundelsen for den foreslåede forordning.

31. Spørgsmålet er, om de optegnelser over telefon- og datatrafik, der er omhandlet i artikel 17, stk. 2, litra f), henviser til de data, der er tilgængelige via lagring af trafikdata og lokaliseringsdata, der reguleres via e-datadirektivet, eller til de supplerende data, der kræves i henhold til datalagringsdirektivet. Sidstnævnte ville give anledning til alvorlig bekymring, da de undtagelser, der er omhandlet i artikel 15, stk. 1, i e-datadirektivet (dvs. efterforskning, afsløring og retsforfølgning i straffesager), ville blive brugt til at udvide de formål, til hvilke data lagres i henhold til datalagringsdirektivet (dvs. efterforskning, afsløring og retsforfølgning af »grov« kriminalitet). Med andre ord ville de data, der lagres i henhold til datalagringsdirektivet, på denne måde blive anvendt til formål, der ikke er omfattet af dette direktiv. Dette ville indebære en europæisk tilskyndelse til at benytte det »lovlige smuthul«, der er en af de største fejl ved det aktuelle datalagringsdirektiv ⁽¹⁾.
32. EDPS anbefaler derfor på det kraftigste, at de kategorier af optegnelser af telefon- og datatrafik, som de kompetente myndigheder kan kræve udleveret, specificeres. Sådanne data skal være tilstrækkelige, relevante og må ikke omfatte mere, end der er nødvendigt i forhold til de formål, hvortil de indsamles og behandles. Desuden anbefaler EDPS, at artikel 17, stk. 2, litra f), begrænses til data, der normalt behandles (»opbevares«) af telekommunikationsoperatører inden for rammerne af e-datadirektiv 2002/58/EF. Dette udelukker i princippet adgang til data, der opbevares til de i datalagringsdirektivet fastsatte formål, for så vidt en sådan adgang ikke skal bruges til efterforskning, afsløring og retsforfølgning af »grov« kriminalitet ⁽²⁾.
33. Artikel 17, stk. 2, litra f), åbner mulighed for adgang til »telefon- og datatrafik hos et investeringsfirma«. Teksten bør specificere kategorierne af optegnelser og tydeliggøre, hvilke virksomheder bestemmelsen henviser til. EDPS antager, at optegnelserne vil falde sammen med dem, der henvises til i forslaget til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om markeder for finansielle instrumenter (»det foreslåede MiFID«). Han understreger, at han har udsendt nogle bemærkninger om dette forslag, hvori han anbefalede, at disse begreber også tydeliggøres ⁽³⁾. Med hensyn til telefon- og trafikdata anbefalede EDPS desuden vedrørende telefonsamtaler og elektronisk kommunikation omhandlet i artikel 16, stk. 7, i det foreslåede MiFID, at formålet med at registrere sådanne kommunikationer defineres, og at det specificeres, hvilken form for kommunikation, og hvilke kategorier af data i kommunikationen, der vil blive registreret ⁽⁴⁾.
34. Endelig er EDPS glad for at se, at teksten som betingelse for at få udleveret optegnelserne kræver, at der foreligger rimelig mistanke om en tilsidesættelse af den foreslåede forordning eller det foreslåede direktiv, og at den udtrykkeligt udelukker de kompetente myndigheders adgang til indholdet af kommunikationerne.

2.4. Eksisterende systemer til påvisning og indberetning af mistænkelige transaktioner

35. I artikel 11, stk. 1, i den foreslåede forordning bestemmes det, at en person, der driver et handelssted, skal indføre og opretholde effektive ordninger og procedurer, som tager sigte på at forebygge og afsløre markedsmissbrug. Desuden kræves det i stk. 2, at en person, der som led i sit erhverv gennemfører transaktioner med finansielle instrumenter, skal have systemer til rådighed med henblik på at afsløre

⁽¹⁾ Jf. i denne forbindelse Udtalelse fra Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse af 31. maj 2011 vedrørende evalueringsrapporten fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet om datalagringsdirektivet (direktiv 2006/24/EF), f.eks. punkt 24.

⁽²⁾ EDPS vil gerne minde om de problemer, der er knyttet til en manglende europæisk definition af »grov kriminalitet«. EDPS understregede rent faktisk, at evalueringsrapporten fra Kommissionen om datalagringsdirektivet viser, at valget om at overlade den præcise definition af, hvad der udgør »grov kriminalitet«, til medlemsstaterne, har medført en bred vifte af formål, hvortil dataene er blevet anvendt. Kommissionen har anført, at »de fleste medlemsstater, som har gennemført direktivet, tillader i den nationale lovgivning adgang til og anvendelse af lagrede data til formål, som går videre end formålene i direktivet, herunder forebyggelse og bekæmpelse af strafbare handlinger generelt og risici for liv og legeme«. Jf. udtalelse af 31. maj 2011 vedrørende evalueringsrapporten fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet om datalagringsdirektivet (direktiv 2006/24/EF), punkt 24, 71 og 72.

⁽³⁾ Ifølge artikel 71, stk. 2, litra d), har den kompetente myndighed i henhold til det foreslåede MiFID lov til at kræve foreliggende oplysninger om telefonsamtaler og foreliggende datatrafik, som investeringselskaber er i besiddelse af, hvis der er en rimelig mistanke om, at der er tale om en tilsidesættelse af det foreslåede MiFID.

⁽⁴⁾ Jf. udtalelse fra EDPS af 10. februar 2012 om et forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om markeder for finansielle instrumenter og ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF (omarbejdning) og et forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om markeder for finansielle instrumenter og om ændring af forordning [EMIR] om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre.

og indberette handelsordrer og transaktioner, hvor der kan være tale om insiderhandel, kursmanipulation eller et forsøg på at deltage i kursmanipulation eller insiderhandel. I tilfælde af mistanke skal den kompetente myndighed straks underrettes. Kommissionen vedtager de reguleringsmæssige tekniske standarder til fastlæggelse af passende ordninger og procedurer, der er omhandlet i første afsnit, og til fastlæggelse af de systemer og indberetningsmodeller, der er nævnt i andet afsnit (artikel 11, stk. 3, sidste led).

36. Da disse systemer højst sandsynligt vil omfatte personoplysninger (f.eks. overvågning af transaktioner foretaget af personer opført på listen over insidere), vil EDPS gerne understrege, at disse standarder bør udvikles i overensstemmelse med princippet om »privacy by design«, dvs. integration af databeskyttelse og privatlivets fred helt fra starten af nye produkter, ydelser og procedurer, der indebærer behandling af personoplysninger ⁽¹⁾. Derudover anbefaler EDPS, at der medtages en henvisning til behovet for at høre EDPS, når disse reguleringsmæssige standarder vedrører behandling af personoplysninger.

2.5. Udveksling af oplysninger med tredjelande

37. EDPS bemærker henvisningen til direktiv 95/46/EF, særlig artikel 25 eller 26, og de specifikke garantier omhandlet i artikel 23 i den foreslåede forordning vedrørende videregivelse af personoplysninger til tredjelande. Navnlig vurderingen fra sag til sag, garantien for, at overførslen er nødvendig, kravet om udtrykkelig forhåndsgodkendelse fra den kompetente myndighed til en yderligere overførsel af data til og fra et tredjeland og eksistensen af et passende beskyttelsesniveau for personoplysninger i tredjelandet, der modtager personoplysningen, anses for at udgøre passende garantier i lyset af de risici, der er forbundet med sådanne overførsler.

2.6. Offentliggørelse af sanktioner

2.6.1. Obligatorisk offentliggørelse af sanktioner

38. I artikel 26, stk. 3, i den foreslåede forordning forpligtes medlemsstaterne til at sikre, at de kompetente myndigheder uden forsinkelse offentliggør alle administrative foranstaltninger og sanktioner pålagt for overtrædelse af den foreslåede forordning, herunder som minimum oplysninger om overtrædelsens art og identiteten på de personer, der er ansvarlige for overtrædelsen, medmindre offentliggørelsen vil være en alvorlig trussel mod finansmarkedernes stabilitet.
39. Offentliggørelse af sanktioner vil bidrage til at øge den afskrækkende virkning, da faktiske og potentielle lovovertrædere vil blive afskrækket fra at begå lovovertrædelser for at undgå betydelig skade på deres renommé. Det vil desuden øge gennemsigtigheden, da markedsoperatørerne vil blive gjort bekendt med, at en bestemt person havde begået et lovbrud. Denne forpligtelse indskrænkes kun, når offentliggørelsen vil forvolde uforholdsmæssig stor skade på de involverede parter, og i dette tilfælde offentliggør de kompetente myndigheder sanktionerne anonymt.
40. EDPS glæder sig over henvisningen i betragtning 35 til charteret om grundlæggende rettigheder, især retten til beskyttelse af personoplysninger, når der vedtages og offentliggøres sanktioner. Han er dog ikke overbevist om, at den obligatoriske offentliggørelse af sanktioner, sådan som den er formuleret i øjeblikket, lever op til kravene i databeskyttelsesloven som tydeliggjort af Domstolen i *Scheckedommen* ⁽²⁾. Han mener, at foranstaltningens formål, nødvendighed og proportionalitet ikke er tilstrækkeligt veletableret, og at der under alle omstændigheder burde have været fastsat passende garantier mod risiciene for personers rettigheder.

2.6.2. Offentliggørelsens nødvendighed og proportionalitet

41. I *Scheckedommen* annullerede Domstolen bestemmelserne i Rådets forordning og Kommissionens forordning om obligatorisk offentliggørelse af oplysninger om modtagerne af landbrugsstøtte, herunder støttemodtagernes identitet og de modtagne beløb. Domstolen fastslog, at den pågældende offentliggørelse udgjorde behandling af personoplysninger, der er omfattet af artikel 8, stk. 2, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (»charteret«), og dermed en indgriben i de rettigheder, der anerkendes i charterets artikel 7 og 8.

⁽¹⁾ Jf. udtalelse fra EDPS af 14. januar 2011 om Kommissionens meddelelse til Europa-Parlamentet og Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget med titlen — »En global metode til beskyttelse af personoplysninger i Den Europæiske Union« (EUT C 181 af 22.6.2011, s.1), punkt 108-115.

⁽²⁾ Forenede sager C-92/09 og C-93/09, *Schecke*, præmis 56-64.

42. Efter at have analyseret, at »undtagelser fra og begrænsninger af beskyttelsen af personoplysninger skal holdes inden for det strengt nødvendige«, gik Domstolen over til at analysere formålet med offentliggørelsen og dens proportionalitet. Den konkluderede, at der er intet, der tyder på, at Rådet og Kommissionen ved vedtagelsen af den pågældende lovgivning har taget i betragtning, hvilken fremgangsmåde til offentliggørelse af oplysninger, der ville være forenelig med formålet med en sådan offentliggørelse og samtidig ville være mindre indgribende i disse modtageres rettigheder.
43. Artikel 26, stk. 3, i den foreslåede forordning ser ud til at være behæftet med de samme mangler som dem, Domstolen fremhævede i *Schecke*-dommen. Man bør huske på, at det ved vurderingen af foreneligheden med databeskyttelseskravene af en bestemmelse, der kræver offentliggørelse af personoplysninger, er af afgørende betydning, at der findes et klart og velafgrænset formål, som den påtænkte offentliggørelse skal tjene. Kun når der findes et klart og veldefineret formål, kan det vurderes, om offentliggørelsen af de pågældende personoplysninger rent faktisk er nødvendig og proportional ⁽¹⁾.
44. Efter at have læst forslaget og ledsagedokumenterne (dvs. konsekvensanalysen) har EDPS det indtryk, at formålet med og dermed nødvendigheden af denne foranstaltning ikke er klart defineret. Mens betragtningerne til forslaget ikke omhandler disse spørgsmål, henviser konsekvensvurderingen kun til generelt positive virkninger (dvs. afskrækkende virkning på markedsmissbrug, bidrag til beskyttelse af investorer, ligebehandling af udstedere, forbedret håndhævelse) og nævner blot, at »offentliggørelse af sanktioner har stor betydning for forbedring af gennemsigtigheden og opretholdelse af tilliden til de finansielle markeder«, og at »offentliggørelse af pålagte sanktioner vil bidrage til målet om afskrækkelse og forbedrer markedsintegriteten og beskyttelsen af investorer« ⁽²⁾. En sådan generel udtalelse forekommer ikke tilstrækkelig til at påvise behovet for den foreslåede foranstaltning. Hvis det generelle formål er at øge den afskrækkende virkning, ser det ud til, at Kommissionen burde have forklaret, navnlig hvorfor skrappe finansielle sanktioner (eller andre sanktioner, der ikke indebærer nævnelse af navn og bringer skam over) ikke ville have været tilstrækkelige.
45. Desuden ser konsekvensanalysen ikke ud til at tage hensyn til mindre indtrængende metoder som f.eks. offentliggørelse, der besluttet fra sag til sag. Navnlig sidstnævnte mulighed ser umiddelbart ud til at være en mere proportional løsning, især hvis man tager i betragtning – som det anerkendes i artikel 26, stk. 1, litra d) – at offentliggørelse er en sanktion, der derfor skal vurderes fra sag til sag under hensyntagen til de relevante omstændigheder såsom overtrædelsens grovhed, graden af personligt ansvar, tidligere overtrædelser, tab for tredjeparter osv. ⁽³⁾.
46. Det fremgår ikke af konsekvensvurderingen, hvorfor offentliggørelse fra sag til sag ikke er en tilstrækkelig mulighed. Det nævnes blot, at offentliggørelsen af de pålagte sanktioner vil bidrage til målet om at fjerne muligheder og skøn, hvor det er muligt, ved at fjerne medlemsstaternes aktuelle skønsbeføjelse til ikke at kræve en sådan offentliggørelse ⁽⁴⁾. EDPS mener, at muligheden for at vurdere sagen i lyset af de specifikke omstændigheder, er mere proportional og derfor en løsning, der er at foretrække frem for obligatorisk offentliggørelse i alle sager. Denne skønsbeføjelse ville f.eks. sætte den kompetente myndighed i stand til at undgå offentliggørelse i sager med mindre grove overtrædelser, hvor overtrædelsen ikke forvoldte nogen væsentlig skade, hvor den pågældende har udvist samarbejdsvilje osv. Vurderingen i konsekvensvurderingen fjerner derfor ikke tvivlen omkring foranstaltningens nødvendighed og proportionalitet.

2.6.3. Behovet for passende garantier

47. Den foreslåede forordning burde have indeholdt passende garantier for at sikre en retfærdig balance mellem de forskellige interesser. For det første er der behov for garantier i tilknytning til de anklagede personers ret til at appellere en beslutning til en domstol og til uskyldsformodningen. Der burde være

⁽¹⁾ Jf. også i denne forbindelse udtalelse fra EDPS af 15. april 2011 om de finansielle regler vedrørende Unionens årlige budget (EUT C 215 af 21.7.2011, s. 13).

⁽²⁾ Jf. konsekvensvurderingen s. 166.

⁽³⁾ Dvs. i overensstemmelse med artikel 27 i den foreslåede forordning, hvori fastsættes kriterierne for fastsættelse af sanktioner.

⁽⁴⁾ Jf. konsekvensvurderingen s. 167.

anvendt en specifik formulering i teksten til artikel 26, stk. 3, i denne forbindelse for at forpligte de kompetente myndigheder til at træffe passende foranstaltninger med hensyn til både de situationer, hvor afgørelsen er blevet appelleret, og hvor den i sidste ende annulleres af en domstol ⁽¹⁾.

48. For det andet burde den foreslåede forordning sikre, at den registreredes rettigheder respekteres på en proaktiv måde. EDPS sætter pris på den omstændighed, at den endelige udgave af forslaget indeholder muligheden for at udelukke offentliggørelse i tilfælde, hvor det ville forvolde uforholdsmæssig skade. En proaktiv fremgangsmåde bør imidlertid indebære, at de registrerede på forhånd informeres om, at afgørelsen om sanktioner mod dem vil blive offentliggjort, og at de i medfør af artikel 14 i direktiv 95/46/EF har ret til at gøre indsigelse af vægtige legitime grunde ⁽²⁾.
49. For det tredje kunne man forestille sig, at offentliggørelsen i praksis i de fleste medlemsstater ville finde sted på internet, selv om det ikke i den foreslåede forordning specificeres, hvilket medium oplysningerne skal offentliggøres på. Internetpublikationer giver anledning til specifikke spørgsmål og risici i tilknytning til det særlige behov for at sikre, at oplysningerne ikke er tilgængelige online længere end nødvendigt, og at oplysningerne ikke kan manipuleres eller ændres. Brugen af eksterne søgemaskiner medfører også en risiko for, at oplysningerne kan tages ud af deres rette sammenhæng og formidles via og uden for nettet på måder, der ikke er lette at kontrollere ⁽³⁾.
50. I lyset af ovenstående er det nødvendigt at forpligte medlemsstaterne til at sikre, at personoplysninger om de berørte personer kun er tilgængelige online i en rimelig periode, hvorefter de systematisk slettes ⁽⁴⁾. Desuden bør det kræves, at medlemsstaterne sikrer, at der indføres passende sikkerhedsforanstaltninger og garantier, navnlig for at beskytte mod risici i tilknytning til brugen af eksterne søgemaskiner ⁽⁵⁾.

2.6.4. Konklusion

51. EDPS mener, at bestemmelsen om obligatorisk offentliggørelse af sanktioner – sådan som den er formuleret i øjeblikket – ikke er forenelig med de grundlæggende rettigheder til privatlivets fred og databeskyttelse. Lovgiver bør nøje vurdere nødvendigheden af det foreslåede system og kontrollere, om forpligtelsen til offentliggørelse går videre end det, der er nødvendigt for at nå det forfulgte mål om den almene interesse, og om der ikke findes mindre restriktive foranstaltninger til at nå det samme mål. Under hensyntagen til resultatet af denne proportionalitetstest bør forpligtelsen til offentliggørelse under alle omstændigheder underbygges af passende garantier for at sikre overholdelse af uskyldsformodningen, de pågældende personers ret til at gøre indsigelse, oplysningernes sikkerhed/nøjagtighed og slettelse af dem efter en passende tid.

2.7. Indberetning af overtrædelser

52. I artikel 29 i den foreslåede forordning kræves det, at medlemsstaterne indfører effektive mekanismer til indberetning af overtrædelser, også kendt som whistleblower-ordninger. Disse systemer kan fungere som et effektivt redskab til at sikre overensstemmelse, men de rejser væsentlige spørgsmål ud fra et databeskyttelsesperspektiv ⁽⁶⁾.

⁽¹⁾ De nationale myndigheder kunne f.eks. overveje følgende foranstaltninger: at udskyde offentliggørelsen, indtil appellen er blevet afvist, eller, som det foreslås i konsekvensvurderingen, klart angive, at appellen af afgørelsen endnu ikke er afgjort, og at personen formodes at være uskyldig, indtil afgørelsen bliver endelig, at offentliggøre en berigtigelse i de tilfælde, hvor afgørelsen annulleres af en domstol.

⁽²⁾ Jf. udtalelse fra EDPS af 10. april 2007 om finansiering af den fælles landbrugspolitik (EUT C 134 af 16.6.2007, s. 1).

⁽³⁾ Jf. i denne forbindelse dokumentet offentliggjort af den italienske databeskyttelsesmyndighed Personal Data As Also Contained in Records and Documents by Public Administrative Bodies: Guidelines for Their Processing by Public Bodies in Connection with Web-Based Communication and Dissemination, der findes på den italienske databeskyttelsesmyndigheds websted <http://www.garanteprivacy.it/garante/doc.jsp?ID=1803707>.

⁽⁴⁾ Disse betænkeligheder hænger også sammen med den generelle ret til at blive glemmt, og medtagelsen af denne i den nye lovramme om beskyttelse af personoplysninger diskuteres.

⁽⁵⁾ Disse foranstaltninger og garantier kan f.eks. bestå i udelukkelse af dataindeksering ved hjælp af eksterne søgemaskiner.

⁽⁶⁾ Artikel 29-Gruppen vedrørende Databeskyttelse offentliggjorde en udtalelse om sådanne ordninger i 2006 vedrørende databeskyttelsesrelaterede aspekter af dette fænomen: Udtalelse 1/2006 om anvendelsen af EU's databeskyttelsesregler på interne ordninger for rapportering af uregelmæssigheder på områderne regnskabsføring, intern regnskabskontrol, revision, bekæmpelse af korruption samt kriminalitet i bank- og finanssektoren (gruppens udtalelse om whistleblowing). Udtalelsen findes på artikel 29-Gruppens websted: http://ec.europa.eu/justice/policies/privacy/workinggroup/index_en.htm

53. EDPS glæder sig over, at den foreslåede forordning indeholder specifikke garantier vedrørende beskyttelse af de personer, der indberetter potentielle overtrædelser og mere generelt beskyttelse af personoplysninger, som skal videreudvikles på nationalt plan. EDPS er klar over, at den foreslåede forordning kun indeholder hovedelementerne i den ordning, der skal gennemføres af medlemsstaterne. Ikke desto mindre vil han gerne henlede opmærksomheden på følgende supplerende punkter.
54. EDPS understreger som i andre udtalelser ⁽¹⁾ nødvendigheden af, at der indsættes en specifik henvisning til behovet for at respektere fortroligheden af whistleblowers' og informanternes identitet. EDPS understreger, at whistleblowers' stilling er meget følsom. Personer, der afgiver sådanne oplysninger, skal garanteres, at deres identitet holdes fortrolig, navnlig over for den person, om hvem den påståede fejl indberettes ⁽²⁾. Fortroligheden af whistleblowers' identitet bør sikres i alle procedurernes faser, så længe dette ikke er i strid med nationale regler om retlige procedurer. Det kan navnlig være nødvendigt at afsløre identiteten i forbindelse med yderligere efterforskning eller efterfølgende retssager, der anlægges som følge af undersøgelsen (herunder hvis det er blevet fastslået, at de i ond tro fremsatte forkerte udtalelser om ham/hende) ⁽³⁾. I lyset af ovenstående anbefaler EDPS, at der i artikel 29, stk. 1, litra b), tilføjes følgende bestemmelse: »disse personers identitet skal beskyttes i alle procedurernes faser, medmindre afsløring heraf kræves i henhold til national lovgivning i forbindelse med yderligere efterforskning eller efterfølgende retssager«.
55. EDPS er glad for at se, at det i artikel 29, stk. 1, litra c), kræves, at medlemsstaterne beskytter personoplysninger, hvad angår både den person, der indberetter, og den anklagede person i overensstemmelse med principperne i direktiv 95/46/EF. Han foreslår imidlertid, at ordene »principperne« slettes for at gøre henvisningen til direktivet mere omfattende og bindende. Med hensyn til behovet for at respektere databeskyttelseslovgivningen i forbindelse med den praktiske gennemførelse af ordningerne vil EDPS gerne især understrege de henstillinger, som artikel 29-Gruppen har fremsat i sin udtalelse fra 2006 om whistleblowing. Ved gennemførelsen af de nationale ordninger bør de pågældende enheder bl.a. huske på behovet for at respektere proportionaliteten ved så vidt muligt at begrænse de personkategorier, der har ret til at indberette, de personkategorier, der kan anklages, og de overtrædelser, for hvilke de kan anklages; behovet for at fremme identificerede og fortrolige indberetninger i forhold til anonyme indberetninger; behovet for at åbne mulighed for afsløring af whistleblowers' identitet, når whistleblower har fremsat udtalelser i ond tro; og behovet for at overholde stramme dataopbevaringsperioder.

3. KONKLUSIONER

56. EDPS glæder sig over den specifikke opmærksomhed på databeskyttelse i den foreslåede forordning.
57. EDPS fremsætter følgende henstillinger:
- I artikel 13 angives formålet med listen over insidere
  - I artikel 17, stk. 2, litra e), vedrørende beføjelserne til at kræve adgang til private lokaler indføres forhåndstilladelse fra den retslige myndighed som et generelt krav
  - I artikel 17, stk. 2, litra f), om beføjelsen til at kræve at få udleveret optegnelser over telefon- og datatrafik indføres forhåndstilladelsen fra den retslige myndighed som et generelt krav og kravet om en formel afgørelse, hvori specificeres: i) retsgrundlaget, ii) formålet med anmodningen, iii) hvilke oplysninger der kræves, iv) det tidsrum, for hvilket oplysningerne skal gives, og v) adressatens ret til at få beslutningen prøvet ved en domstol

⁽¹⁾ Jf. f.eks. udtalelse om de finansielle regler vedrørende Unionens årlige budget af 15.4.2011 og udtalelsen om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) af 1.6.2011, der begge findes på <http://www.edps.europa.eu>

⁽²⁾ EDPS har allerede understreget betydningen af at holde whistleblowers' identitet fortrolig i en skrivelse til Den Europæiske Ombudsmand af 30. juli 2010 i sag 2010-0458, som findes på EDPS' websted (<http://www.edps.europa.eu>). Jf. også udtalelser fra EDPS af 3. februar 2012, 23. juni 2006 om OLAF's interne undersøgelser (sag 2005-0418), og af 4. oktober 2007 om OLAF's eksterne undersøgelser (sag 2007-47, 2007-48, 2007-49, 2007-50, 2007-72).

⁽³⁾ Se udtalelse om de finansielle bestemmelser, der finder anvendelse på EU's årlige budget af 15 april 2011, som findes på <http://www.edps.europa.eu>

- De kategorier af optegnelser af telefon- og datatrafik hos en telekommunikationsoperatør eller et investeringsfirma, som de kompetente myndigheder kan kræve udleveret, specificeres, og artikel 17, stk. 2, litra f), begrænses til data, der normalt behandles (»opbevares«) af telekommunikationsoperatører inden for rammerne af direktiv 2002/58/EF
- I artikel 29, stk. 1, litra b), tilføjes følgende bestemmelse: »disse personers identitet skal beskyttes i alle procedurernes faser, medmindre afsløring heraf kræves i henhold til national lovgivning i forbindelse med yderligere efterforskning eller efterfølgende retssager«
- I lyset af den tvivl, der er kommet til udtryk i denne udtalelse, vurderes nødvendigheden og proportionaliteten af den foreslåede ordning med obligatorisk offentliggørelse af sanktioner. På grundlag af resultatet af nødvendigheds- og proportionalitetstesten bør der under alle omstændigheder indføres bestemmelser om passende garantier for at sikre overholdelse af uskyldsformodningen, de berørte personers ret til at gøre indsigelse, sikkerheden/nøjagtigheden af data og sletning af dem efter et passende tidsrum.

Udfærdiget i Bruxelles, den 10. februar 2012.

Giovanni BUTTARELLI
*Europæisk assisterende tilsynsførende for
databeskyttelse*
